

Is de Bijbel betrouwbaar ?

In hun flirt met liberalisme begonnen vele evangelicals subtiele verschuivingen in taalgebruik. Ze spraken over de Bijbel als 'onfeilbaar' maar niet 'foutloos.' Onfeilbaar verwijst naar de betrouwbaarheid van de bijbelse uitspraken, terwijl foutloosheid verwijst naar feiten en geschiedenis.

Er mogen onvolkomenheden bestaan in de tweede, maar nooit in de eerste. Maar dit is een vals onderscheid. De twee woorden mogen nooit zo tegenover elkaar gezet worden.

Van de twee is onfeilbaar het sterkere woord maar alleen omdat de foutloosheid er in ligt opgesloten. Iets kan foutloos zijn zonder dat het onfeilbaar is, maar niet andersom. Soms is een krantenbericht accuraat tot het punt van zonder vergissing, maar niemand zou willen zeggen, dat het artikel onfeilbaar was. Behalve dit, de Oxford Dictionary definieert "onfeilbaar" als niet tot dwalen in staat. (Brian Edwards, p. 13)

Zolang we aan "het ingegeven Schriftwoord," 2 Tim. 3.16 (De theopneustos [letterlijk "het door God geademde Woord"]) zijn werkelijke betekenis laten, zullen we geen probleem hebben om de volle onfeilbaarheid van de Bijbel te aanvaarden.

Soms wordt dit tegengesproken. 1 Kron. 21.12 zegt dat David een periode van 3 jaar doormaakte als gevolg van zijn ongehoorzaamheid. In 2 Sam. 24.13 is sprake van 7 jaar. Hoe zit dat? (Edwards, 41)

De oplossing staat in 2 Sam. 21.1. David had al 3 jaar misoogst doorgemaakt, de gevolgen ervan duurden voort in het 4^e jaar. Een nieuwe periode van 3 jaar volgt daarop. (Edwards, 310)

Net als de schriftgeleerden aanvaarde Jezus zonder bedenken het gezag van de Heilige Schrift schreef Rudolph Bultmann in zijn boek "*Jesus and the Word*." (p. 61). De bijbelkritische nieuwtestamenticus ontkende de wonderen en het meeste van de geschiedenis in de Bijbel. Hoewel hij de onfeilbaarheid van de Bijbel niet accepteerde, gaf hij toe, dat Jezus het wel deed. (Edwards, 61) Bultmann ging er van uit, dat Jezus abuis was met zijn geloof. Vraag: Aanvaarden we Christus of een Duitse theoloog als onze laatste getuige van de onfeilbaarheid van de Schrift? (Edwards, 67)

In 1990 publiceerde Dr. Eta Lindemann haar boek "*Historical Criticism of the Bible: Methodology or Ideology?*" Jarenlang heeft ze besteed aan het vernielen van het geloof van haar lezers in de Bijbel als het onfeilbare woord van God. Langzaamaan begon deze studente van Bultmann genoeg te krijgen van haar eigen studiemethode.

Ze kwam tot het inzicht dat de wonderen in de Bijbel wel degelijk hadden plaatsgevonden. Ze beseftte dat ze bezig was als blinde de blinden te leiden. Ze bekeerde zich van de manier waarop ze haar studenten had misleid. In dit laatste boek beschouwt Dr. Lindemann alles wat ze gedoceed of geschreven heeft als afval. Ze heeft haar eigen boeken in de vuilnisbak gegooid en vraagt haar lezers hetzelfde te doen. (Edwards, 132)

Sommige evangelicals zijn begonnen kritische standpunten ten aanzien van de Bijbel in te nemen. Dit zijn de nieuwe of neo-evangelicals. (Edwards, 16)

Wat is een Evangelical ?

1. Hij gelooft in de inspiratie van de Heilige Schrift;
2. Hij gelooft in de onfeilbaarheid van de Heilige Schrift;
3. Hij gelooft in de genoegzaamheid van de Heilige Schrift;
4. Hij gelooft in het gezag van de Heilige Schrift. (Edwards, 340-344)